

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

Anul XIII.

No. 34

23 Maiu 1910

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țara pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.
Pe ntru anuneșuri 1 leu linia. Mlea publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Sp. Popescu, *Norocul lui Moș Toma*. Inceputul luptei.
Sofia Nădejde, *Ascultă pe tatăl și pe mama la ca să-ți fie ție bine și să trăești ani mulți pe pământ*.
Irimia Popescu, *Congresul veterinar dela Haga (cu o ilustrație)*.
Em. Grigoroșovitz, *Imbunătățirea cultivei porumbului și măsurile pronuse de ancheta basarabeană*.
I. Dragoșlav, *Legenda florii soarelui*. (Sfârșit).

DIN LITERATURA ROMÂNĂ:

D. Bolișteanu, *Doamna lui Neagoe (cu portretul Doamnei)*.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

O curioasă metoadă de învățământ.
Confesiunile în Prusia.

SFATURI PRACTICE:

Elena M. Demetrescu, *Miroton*.
Unsoare pentru încălțăminte.

CRONICA:

Intoarcearea în țară a principelui Ferdinand. — Sesiunea Sft. Sinod. Palatul S-tului Sinod. — Dela Academie. — Inaugurarea bustului lui Ion Ghika (cu portretul lui). — Moartea lui Koch (cu portretul lui). — Societ. «Mercur».

PAGINA GLUMEATĂ:

Staț Pășitul, «Și-a mutat gândul» (cu 3 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 31 dela 23 Maiu 1910.

DOAMNA LUI NEAGOE

DE BOLINTINEANU

Neagoe cel mare, în al său palat
Ce domnește p'Arges, zice întristat:

Doamna lui Neagoe.

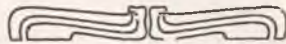
— „Mănăstirea noastră nu e săvârșită
Și a mea avere este isprăvită!
Dragi ostași, ce ziceți? nu ar fi păcat
Ca să înceteze lucrul minunat?
— Biruri noi pe țară pot ca să se pue!“
Au răspuns ostașii ca să îl mângâe.

Zic, și ei decide biruri pe Români,
De la cei mai tineri pân'la cei bătrâni.

Doamna intră'n sală; grațiile sclave
Împletesc cu roze ȕilele-i suave.
Ochii uzi de rouă spre pământ se 'nclin
Rumenind la față, ea vorbește lin:
—„Voi vreți biruri nouă! Neagoe, te teme!
Mâne toată țara o să te blesteme.
Astă mănăstire ce atât iubești,
Printre fum de lacrimi poate s'o privești!
Iată diamanturi! vinde-le, și-urmează
Nobila lucrare ce te inimează.
Căci aceste scule nu le pot purta,
Când femei pe față lacrimi vor păstră.“

Zice, și arată un paner de aur,
Unde închisese gingașu-i tesaur-
Ea îl dă, și fața ca un frag cocând,
Rumenă surâde drăgălaș și blând.

Un bătrân se scoală și astfel le vorbește:
—„Inima străbună încă viețuește.
Țara care nasce astfel de femei,
Merită și viața și mărirea ei,
Căci să seiți cu toți că un neam se face
Mare sau se perde cum femeii place.
Și acum voi zice: Doamne, pot să mor,
Căci văzură ochi-mi mântuirea lor!„

Confesiunile în Prusia.

«La Revue Catholique des églises», publică interesante statistice asupra diferitelor confesiuni religioase în Prusia, după ultimul recensământ:

La 1 Decembrie 1903, regatul Prusiei număra:
23.341.502 evanghelici (luterani, reformați, uniți, vechi-luterani, luterani separați, vechi-reformați, reformați-separați); 13.352.444 creștini romano-catolici, ruși-ortodoxi, greci, și orientali schismatici; 182.532 alți creștini; 408.501 evrei; 7.344 ireligioși sau fără religione declarată.

NOROCUL LUI MOȘ TOMA

Începutul luptei.

De multă vreme stau la pândă și caut timpul potrivit ca să găsesc deschisă poarta sufletului lui moș Toma. Nu-i vorba, eu n'aș fi vrut să găsesc această poartă deschisă din pricină c'ar fi uitat-o cumvâ el singur dată de pereți! nu! ci căutam prilej ca să-l văd pe moș Toma că el, de bună voia lui, cu știință, își dezăvorăște sufletul și-mi face poftire să intru înăuntru. Numai acum înțeleg eu că sufletul omului îi ca o cetate din povești: poți răzbate înăuntru numai dacă domnul cetății îți dă voe să intri; altfel nici o putere din lume n'o poate deschide, nici n'o poate birui.

— Vezi dumneata?! — spune moș Toma — toate în lume sunt ca spuma! și avere, și onoruri, și ranguri!.. avere, onoruri, ranguri le poți avea, și se pot da, și se pot lua, și se pot sfărâmă!.. de sufletul Tău însă, nu se poate nimeni atinge, fără voia ta! E mare taină sufletul omului și'i mare păcat să și-l lași vraiste, cum și-l lasă mulți, în vreme de beție! Că omul la beție se poartă cu sufletul lui cum s'ar purtă cea mai frumoasă fecioară din lume, de cumvâ ar fi și cea mai lipsită de rușine, dac'ar porni, ziua mare, dezbrăcată cu totul, prin mijlocul unui iarmaroc.

— Bine, moșule — zic eu — de ce te tulburi așa?! Știi că lumea spune că averea dumitale o ai dintr'o comoară găsită. Ei?! ar fi lucru de rușine să fi găsit o comoară?

— Firește că n'ar fi nici o rușine, de-ar fi așa! dar vezi că nu-i așa! cei cari au stârnit vorba întâiu-și'ntâiu, știau că nu-i adevărată; vremea însă, care preface toate, a prefăcut și această vorbă de clacă în lucru crezut ca adevărat. Spune unul o minciună: minciuna face pui, puii cresc și mai moțați! și tot așa, o vorbă spusă într'o doară, purtată din gură în gură, cu vremea, ajunge de poate să jure cinevă c'a văzut-o cu ochi și cu sprincene...

— Eu tot nu înțeleg, moș Toma — zic — de ce te supără nătângia omenească, pe care văd c'o pricepi așa de bine!

— De priceput, o pricep eu, nu-i vorbă! dar vezi că adevărul adevărat despre averea mea îl știi numai eu! și n'ar trebui să spue lumea, ca și cum ar fi adevărate, pe socoteala mea, lucruri cari n'au fost nici-când așa!..

— Zi și dumneata, moșule, cum zice lumea, c'ai fost cu noroc!

— Nici asta nu pot s'o zic! strigă moș Toma, sculându-se de pe prispă. Vezi dumneata? norocul e orb—asta o știe toată lumea!—noroc orb n'a dat peste mine niciodată!.. Hm! adică, drept vorbind, am avut și eu noroc — adăogă moș Toma, domolindu-se — dar norocul meu n'a fost orb! norocul meu a fost. . . *sănătatea* pe care mi-a dăruit'o Dumnezeu, cum o dăruște la toată lumea și *mintea*, pe care nu știe toată lumea s'o păzească întreagă și neîntinată, cum ar fi cu cale să păstrezi lucrul pornit din suflarea Dumnezeiască! norocul meu a avut ochi, iar ochii norocului meu a fost mintea mea!

Vorbele din urmă mi le spune moș Toma, plecat la urechea mea, în șoaptă, ca și cum mi-ar spune o mare taină, de teamă poate să nu mai fie auzit de nimeni, ca să nu pară cumvâ că se laudă, ori se mândrește cu mintea, pe care i-a lăsat-o Dumnezeu. Purtarea asta a lui moș Toma, față de mine, mă face să înțeleg că el nu-i în stare acum să-mi ascundă nimic din tainele sufletului său și mă hotărăsc să-l rog să-mi povestească, măcar câtecevă din viața lui, ca să pot înțelege deplin cum a ajuns

el la mulțumirea de azi. Și nu greșesc! Văd că s'a-șează din nou lângă mine și par'că se bucură. Mi se pare că tot are el o leacă de temere, că adică și cu aș fi crezut cumvâ, cât un fir de păr, de nu mai mult, precum că ar fi găsit poate vre-o comoară. Vrea să-mi alunge din sufletul meu orice umbră de îndoială din partea asta, pentruca să-l văd întocmai cum este, iar nu cum îl crede cealaltă lume din sat.

* * *

Minunat lucru a rânduit Dumnezeu în lumea asta! Începe moș Toma, rădicându-și căciula de pe frunte și uitându-se țintă spre o stea, care se ițiește printre ramurile salcâmului din fața noastră. Cat acum la drumul vieții mele și mi se pare neted ca 'n palmă; .. mare dar și uitarea, ci mult mai mare dar dela Dumnezeu este nădejdea! Aceste două daruri, împreună cu mintea, mi-au netezit drumul vieții și mi l'au luminat. Hopuri mari, uneori prăpăstii am întâlnit în cale; nădejdea însă m'a întărit mintea m'a ajutat să le trec, iar uitarea le-au astupat în urma mea.

Par'că mă văd și-acum, să fi tot fost de zece ani, în căruța noastră, pe drumul Bârladului, alături de moș părintele Vasile, fratele mamei. Murise tata și biata mama, Dumnezeu s'o erte, nu știu ce să facă și cum s'o nimerească. Rămăsesem cinci orfani de tată. Moș părintele a sfătuit pe mama să mă dea pe mine la Bârlad, la meșteșug și 'ntr'o bună zi m'am și pomenit pe drumul Bârladului. Ce știam eu pe vremea aceia! Vedeam pe mama plângând, plângeam și noi lângă ea; dar vezi că noi încă nu înțelegeam cât de mare nenorocire eră pentru noi moartea tatei. Numai acum îmi dau seama cât de vrednică femeie eră mama, de ținea ea întreagă gospodăria întemeiată de «popa Ion», adică de tata; tocmai târziu am priceput de ce s'a învoit mama să se despartă de noi și s'apucăm care încotr'o. Moșie nu aveă nimeni pe vremea aceia; satul eră al proprietății. Stâlpul casei se dusesese în lumea cealaltă, noi eram ca ulcelele și mama se te-

meă că n'o s'o poată duce multă vreme cu gospodăria întemeiată.

Când am ajuns în Bârlad și când am văzut că moș părintele pleacă înapoi, eram uluit. Multă vreme am stat așa uluit — și doar eram la un frate al mamei, croitor, care 'mi făcea curaj și mă îndemna să-mi mut gândul de-acasă. Fratele mamei eră cu durere de inimă, față de mine; dar el avea un tovarăș, care mă luă la bătaie decâteori plecă moș croitorul deacasă. Atelierul lor avea numai o odae, asta eră toată casa. Noaptea dormeam singur în atelier; stăpânii mei erau amândoi burlaci și dormeau care pe unde apucau. Toate ar fi fost, cum ar fi fost, dar îmi eră frică să dorm singur. Trei feluri de dușmani nu-mi dau pas să dorm: întâiu și 'ntâiu erau stafiile, pe care le auzeam bine cum hodorogeau prin pod; al doilea erau ploșnițele, cari mă beșicau și al treilea mai eră și o herghelie de guzgani, care se zbeguia prin casă toată noaptea. De stafii m'a scăpat moș Croitoru, care m'a lămurit că în pod trăește o altă herghelie de guzgani, cari aleargă toată noaptea după hrană; de guzgani însă și de ploșnițe nu m'a scăpat decât holera, care își făcuse culcuș în Bârlad. De frică, ori de ploșnițe, pe care le luam cu pumnul de sub tencuială, m'am îmbolnăvit de holeră. Doctorul m'a trimis acasă și m'a îndreptat mama cu frecături de burueni fierte. Am stat în Bârlad dela Sântămărie până la lăsatul secului de postul mare și n'am învățat nici cum să țin acul în mână. Eu am scăpat de holeră și mama a murit de tifos, la două săptămâni din postul mare.

Spiridon Popescu.

Unșoare pentru încălțăminte.

Se unge încălțăminte cu glicerină tăiată cu apă sau cu o soluțiune slabă de acid fenic.

**Ascultă pe tatăl și pe mama ta ca să-ți fie ție bine
și să trăești ani mulți pe pământ.**

Ată una din acele porunci atât de nesocotite azi, Scurtă, dar cu înțeles atât de încăpător, atât de plin de adevăr, cum rar se întâmplă să fie altele. Copiii și tinerii sunt neștiutori de bine și reu; nu cunosc lumea nici, n'au pricepera viaței. Nici nu le-o poți cere, cum nu poți stăruî ca poama verde să aibă însușirile celei coapte. Ei, în nevinovăția, în neștiința lor, ades iau binele drept reu și reul drept bine, după cum pruncul întinde mâna să ia jăratec, neștiutor că se va arde; tot astfel, tinerii nepricepuți se aruncă în viață, necunoscători de oameni și împrejurări și se nenorocesc. Tocmai de-aceia, fericite de copiii ascultători; căci sfaturile pline de înțelepciune și dragoste ale părinților îi vor duce la fericire, pe când neascultătorii sunt meniți pieirei. Dacă puii tineri n'ar ascultă de strigătul mamei, când îi chiamă supt aripele ocrotitoare, să vie răpede îndată ce, cu ochii ei ageri, zărește uliul, n'ar rămâne nici unul. Tot astfel, și pe acei copii și tineri, cari, ori n'au noroc de părinți, ori sunt neascultători, îi așteaptă nenorociri și chiar pieire.

Primejdia e chiar la începutul tinereței că ei se cred deplin cunoscători și bizuindu-se pe puterea tinereței, li se pare că-s mai deștepți decât părinții, iar sfaturile acestora, scoase din viața trăită, le iau drept vechituri și toane bătrânești întocmai ca și cel care, neștiind înotă, se aruncă în valuri, ei se avântă în noianul vieții, de-o mie de ori mai primejdios. Să luăm aminte: porunca nu zice s'ascultați pe bătrâni, ci pe tată și mamă, căci ei sunt cu adevărat bine voitori. Mai curând părintele se va lovi în ochi, decât să dea sfat reu copilului. Bine înțeles, vorbim de părinți destoinici și nepătimași.

A ascultă pe tată și pe mamă înseamnă a ascultă de cu-

noștința și mintea lor încercată. Ei, ca unii ce-au trăit, cunosc urmările faptelor greșite; cunosc mai bine apucăturile oamenilor și cum să te păzești de ei.

E destul de trist că mulțime de cunoștinți căpătate de părinți nu pot trece de-a dreptul la copii, cum e, de pildă, toată agoniseala cărturărescă și meșteșugurile. Cel mult moștenesc copiii puțința de-a învăța și căpătă mai lesne, prin muncă, iscusința părinților. Ar fi înse de mare folos pentru proprășirea omenirii, dacă tinerii și copiii ar ascultă poveștele părintești.

Din această ascultare ar urmă pentru ei o viață mai bună și nu ar mai face și ei mulțime de greșeli ce-au făcut părinții. Prin asemenea ascultare ar propăși mult mai răpede neamul omenesc și s'ar apropiă de fericire.

Animalele, prin ascultare și neîncetată repetare, au ajuns să-și întărească în urmăși însușirile și deprinderile neapărat trebuitoare soiului lor. Mintea omenească e departe încă de-a fi ajuns acolo! Totuși e de netăgăduit că ascultarea de părinți folosește mult.

Porunca sfârșește făgăduind ca răsplată «ani mulți și fericți». Cât adevăr e în această parte! Nimeni nu simte mai curând primejdiile ce amenință viața copiilor decât mama în dragostea ei nemărginită! Și'n adevăr, ascultând poveștile părinților, copii și tinerii vor trăi ani mulți, căci vor fi feriți de multe primejdii și nenorociri.

Reul cel mare e neascultarea copiilor, pe zi ce merge, tot mai de speriat. Și odală cu ea crește și numărul nenorocirilor și nefericirea tinerilor de azi cari, căpătând numai o spoială de învățătură totuși se cred grozav de deștepți și desprețuesc poveștele părinților scoase din viață.

De-aceea trebuie întipărită copiilor de mici, ascultarea cătră părinți, ca una dintre poruncile cele mai de căpetenie, firește nu cerem ascultare oarbă, ci îngăduință și răbdare de-a luă'n seamă și a cântări bine poveștele lor, chiar când li s'ar părea cu totul neîntemeiate.

Sofia Nădejde.

De pe Domeniile Coroanei.

Zilele trecute s'a ținut adunarea generală a Băncii populare „Bistrița“ de pe Domeniul Coroanei Borea din jud. Suceava.

Din darea de seamă citită, rezultă că banca avea la 31 Decembrie a. tr. 27.000 lei capital social, 8.000 lei fond de rezervă etc plasați în împrumuturi, acordate locuitorilor pentru trebuințe productive.

Banca are și un fond cultural de 1.800 lei, cum și o bibliotecă bogată

La sfârșitul adunării, membrii au însărcinat consiliul de Administrație să exprime d-lui Kalinderu, Administratorul Domeniului Coroanei, mulțumiri pentru grijea ce poartă prin agenții săi, ca banca să progreseze.

Congresul veterinar de la Haga.

Ba, acum să vorbim câte ceva și despre partea doftoricească a noastră, care s'a desbătut în congres și anume de acele chestiuni cari ne privesc mai de aproape pe noi cititorii „Albinei“,

Congresul de fapt, menționăm, nu s'a ținut în Haga, ci într'un mic oraș numit *Scheveningue*, situat la patru kilometri depărtare de Haga, de care este legat prin drumuri de fier, tranvaie și alee, în cât s'ar putea zice că este o continuare a capitalei Olandei, că ține de Haga.

Scheveningul este așezat pe țărmul mării și este renumit prin frumoasele lui băi de mare.

În ședința de deschidere a congresului care s'a ținut în o mare clădire numită *Kurhaus* a luat parte A. S. R. *Prințul Olandei* și Ministrul agriculturii al acestei țări d-nul *Salma*.

Președinte al congresului a fost un învățat veterinar Olandez, numit *Schimmel*, acesta în discursul pe care l'a ținut, între altele a vorbit și despre veterinarii români, spunând că ei au contribuit mult la răușita congreselor veterinare, „cinste lor“ a zis el. Imi săltă inima de bucurie ca român, când am auzit într'o adunare de peste 1400 veterinari, veniți din toate părțile lumii, fiind față A. S. R. Prințul Olandei, Miniștrii acestei țări ca și reprezentanții diferitelor state, miniștri plenipotențitari, precum și al României, că se recunoaște în deosebi munca noastră a veterinarilor români, că se vorbește de români.

Una dintre chestiunile discutate în congres a fost: *practica-rea medicinei veterinare*.

S'a spus cu sunt țări în cari ori cine poate face pe doctorul veterinar, fără ca legea să-i oprească, și că sunt altele în care legile prevăd că, numai medicii veterinari cu diplomă pot prac-

Băile de mare dela Scheveningen în Olanda.

tică medicina veterinară, prevăzându-se pedepse aspre, pentru ori care altă persoană ar face pe veterinarul.

La noi, legea sanitară prevede că numai veterinarii pot practica această meserie. Cu toate acestea se pare, că nicăeri ca în țara noastră, oameni străini de veterinarie fac pe doctorii veterinari. Empiricii de tot felul, sunt aceia cari se îndeletnicesc în cele mai multe cazuri, cu căutarea animalelor bolnave, empirici care nu numai că nu vindecă animalele, dar încă prin substanțele iritante, arzătoare și otrăvitoare, rachiuri, spirturi, piper, ardeiu, spănzuri, etc., pe cari le întrebuințează fără nici un rost; chinuește sau pricinuește alte boli bietelor animale, mai întotdeauna mortale. Unii din ei încă le slutește prin diferite operațiuni vătămătoare ca tăierea de unghișoară, de zămbre, înțepatul de însplinat ș. a. Nicăeri ca la noi nu se văd animale cu urechile retezate sau crestate pentru lăsatul sângelui; schioape prin stricnirea unor unflături dela picioare, pricinuite după ei, prin căderea apei în picioare; chioare sau oarbe, prin suflarea în ochi în mod nejudicat de diferite prafuri; sau cu mațele rupte, în urma vărării fără nici o îngrijire a brațului în mațul din dărăt sau a introducerii în el în caz de mătrici a vr'e unui corp oare care, ori unei cepe, usturoiu, ardeiu sau ori ce nu-ți trece prin minte; sau încă cai cu aprinderi de plămâni prin darea nesabuită de spirturi sau alte preținse leacuri pe nas, în loc de a se da pe gură.

Ceva mai mult, aproape toți acești înșelători, nu sunt români ci străini de neam și de țară, de obicei unguri sau ruși, care ne putând pune în practică în țările lor, șarlatania lor, vin la noi pentru a speculă buna credință a săteanului, și a păgubii agricultura țării. De altfel și noi suntem curioși, căci este destul, ca cineva să fie ungur, muscal, potcovar și mai ales dacă este și țigan, pentru a l' crede în stare a se pricepe de a vindecă animalele, fără să ne dăm seamă, că mai în toate împrejurările când vre un animal scapă cu viață din mâinile lor, aceasta se datorește faptului, nu pentru că ei l'a tratat, ci mai mult pentru că nu l'a tratat, așa încât sârmanul animal s'a vindecat singur prin puterea lui.

De aceea povăța ce reesă din cele de mai sus, pentru fiecare din noi, este ca ori de câte ori avem un dobitoc bolnav să-l arătăm omului special, locuitorului care a învățat și se ocupă cu acest meșteșug, veterinarului, care se găsește în toate orașele din țară, și mai mulți în fiecare județ, fiind știut că a-

ceștia fiind în slujba statului, sunt îndatorați prin legi de a căuță vitele oamenilor sărmani, ale sătenilor.

De altfel pentru a se înlătură ce cât se poate potcovari, vizitii, țigani și toți nepricepuții, dela practica veterinară, pentru a fi opriți de a trata animalele bolnave, veterinarii din congres în urma discuțiunilor avute au chibzuit a se aduce la cunoștința tuturilor țărilor următoarea conchidere.

„Legile și ordonanțele aflate în timpul de față, nu sunt suficiente în toate țările, pentru a protejă cu izbândă practicarea medicinei veterinare. Se cuvine dar a se făuri noii dispozițiuni legale, privitor la această chestiune“.

Irimia Popescu.

Medic veterinar.

Îmbunătățirea culturii porumbului și măsurile propuse de ancheta basarabeană.

urmărind măsurile de îndreptare propuse de comisiunea basarabeană în vederea îmbunătățirii culturii porumbului, ajungem la ultima și cea mai importantă din propuneri, care nu e mai puțin prețioasă și pentru noi Românii din Regat.

Iată cum se pronunță dl Bogdan în cărticica sa :

Ca ultimă măsură ce ar trebui să o ia guvernul și pe care eu o consider ca extraordinar de importantă, ar fi introducerea scutirei de taxe vamale a tuturor mașinelor trebuitoare la cultura cucuruzului precum și acelor destinate la fabricațiunea diferitelor produse din cucuruz, așa cum s'a concedat asta pentru mașinele de secerat. O asemenea concesiune ar trebui apoi să se admită și pentru materialul de semințe și plante de ră-sădit, fiindcă numai prin introducerea înlesnită a semințelor selectate se va putea produce în interval scurt îmbunătățirea esențială și sporirea recoltelor noastre, influențând astfel din capul locului asupra stării decăzute a agriculturii sătești.

Mașinele și semințele introduse pe această cale înlesnită vor face ca în scurt timp să se ridice recursele gospodarilor noștrii dela țară, punându-i în stare de a plăti cu atât mai ușor și la

vreme dările lor către stat. Pentru populațiunea lipsită din regiunile sărace, guvernul va trebui însă să îngrijească,—asta ca ultima măsură umană,—ca să li se distribuie cucuruz pe cheltueala statului.

Am arătat la începutul acestui studiu că făina de cucuruz este cu mult mai ieftină decât cea de grâu și cea de seară și că în același timp este și mult mai nutritivă. Și iată că pecând întreg sudul, sudvestul și sudestul Rusiei are șansa să se îndestuleze câteodată cu produsul de cucuruz intern și nu găsește cumpărători în țară, încât se ivește nevoea de a-l exporta și vinde pe prețuri ieftine în țări învecinate, ni se importează în schimb din străinătate grâu și seară cu prețuri scumpe și noi privim cum produsul nostru național, această hrană atât de bună și sănătoasă se desprețuiește și în loc să rămână în țară ca depozit pentru distribuirea la sărăcimea sa flămândă, este trimis să servească ca hrană pentru vitele din alte țări. Totuși această disproporție nu trebuie să înspăimânte guvernul, mai ales că s'a găsit un personaj oficial înalt, care a făcut o încercare, merită a da și pentru asta o soluție.

Dirigintele secțiunii imperiale a aprovizionărilor, Sergiu Nicolaevici Gerbel, fiind însuși proprietar de moșii în guvernamentul învecinat cu Basarabia și cunoscător adânc al culturii cucuruzului, a destinat din propriu îndemn în anul trecut (1907) o jumătate de milion de puzi cucuruz frumos și bine copt pentru nevoile sărăcimei. Fiecare pud de cucuruz l-a costat împreună cu transportul la gară 50 de copeci, în vreme ce secară ce se cumpărase în același timp, tot pentru scopuri de distribuire la săraci, a costat o rublă pudul. Inițiatorul acestei procedări d-l C. N. Gerbel, a dispus însă odată cu aprovizionarea sărăcimei cu cucuruz să fie aduși în părțile infometate țărani anume instruiți, care să inițieze populațiunea încercată de mizeria foamei cu coptul pâinei din făină de cucuruz și să i învețe în același timp a-și găti din această făină tot felul de bucate gustoase, sănătoase ca nutrițiune și ieftine, încât să intre în obiceiul norodului deprins de cultura cucuruzului.

În zadar vorbesc tot felul de sceptici, cumcă locuitorii Rusiei de nord și de mijloc nu se vor familiariza nici când cu acest product, cucuruzul fiind ceva cu totul străin de spiritul și de-

prinderile lor. Incercările filantropului nostru, d-lui Gerbel au arătat până la evidență cât de greșite sunt aceste presupțiuni.

Este cert că, cucuruzul cu viitorul economic splendid pe care-l promite țării noastre, este destinat, îndată ce guvernul va lua inițiativa nimerită, a se întinde ca cultură în interiorul și spre extremitatea nordică a Rusiei. La momentul dat va trebui însă să aprovizionăm noile regiuni cu seminți de cucuruz excelent, care se coace la timp și pentru care se va putea avea garanția că nu va duce, fiind bine controlate culturile, la rezultatele triste ale pelagrei.

Nu încapă îndoială că în regiunile bântuite de foamete, ar încetă pe urma introducerii culturilor de cucuruz, necesitatea crudă la care își iau sărmanii săteni refugiul, de a întrebuința ca hrană buruieni, cum e d. e. laba găștei, coaje măcinată de arbori și alte surogate imposibile ca nutrițiune și primejdioase sănătății. Ar ajunge o mică sfortare și intervenție energică din partea statului ca prin introducerea culturai cucuruzului să încete pur și simplu în Rusia idea despre mizeria foametei și despre ani neroditori, nu numai în cele câteva gubernii expuse, ci în întreaga întindere de mii de versturi a țării. Sunt convins că cucuruzul ca product excelent de nutrițiune va deveni la noi în scurt timp aliment căutat și vom vedeă, că și în America, acest articol de traiu prețuit și privit ca indispensabil atât în coliba săracului, cât și în casa bogătașilor.

Cât despre trebuințele armatei noastre, cred că nimic nu ar fi mai nimerit decât introducerea cât mai grabnică a acestui aliment, care nu numai că ar aduce statului o imensă reducere a cheltuelilor pentru întreținerea soldaților, dar i-ar pune chiar pe aceștia în situația de a fi nutriți în chip mult mai igienic decum se poate face aceasta cu seara cea scumpă.

Și acum să trecem la partea de jertfire financiară ce ar avea să o aducă zemstsurile (dietele guberniilor) în privința ameliorării despre care vorbim. După ideea mea înființarea unui institut superior cum l-am schițat mai sus, în sudul Rusiei, și a unei agenturi americane în sensul expus la același loc, ar trebui să se activeze prin mijloacele comune ale guvernului și a zemstsurilor guberniale, în cari cultura cucuruzului s'a adap-

tat trebuințelor populației. Zemstvurile vor avea și grija de a angaja specialiști inițiați cu selecționarea semințelor.

Aceștia vor avea și însărcinarea să formeze, la rândul lor, instructori destoinici, cu ajutorul cărora să poată fi inițiați gospodarii noștri cât mai curând cu producerea, alegerea și utilizarea soiurilor celor mai bune de sămânță, care să deie recoltelor de cucuruz sporirea dorită și să evite primejdia recoltelor ne-coapte, deprinzând pe cultivatori cu toate părțile mecanice și practice ale muncii de câmp, necesare pentru evitarea acestei primejdii, care zădărnicește mai mult ca orice succesele multiple ale cucuruzului.

Dacă zemstvurile vor purta apoi grije de a întreține focul sacru al acestor năzuinți prin expozițiuni periodice și încurajări efective, atunci lucrul principal de salvare va fi ca și îndeplinit și efectele de regenerare și întoarcere spre bine nu vor întârziă a se arăta.

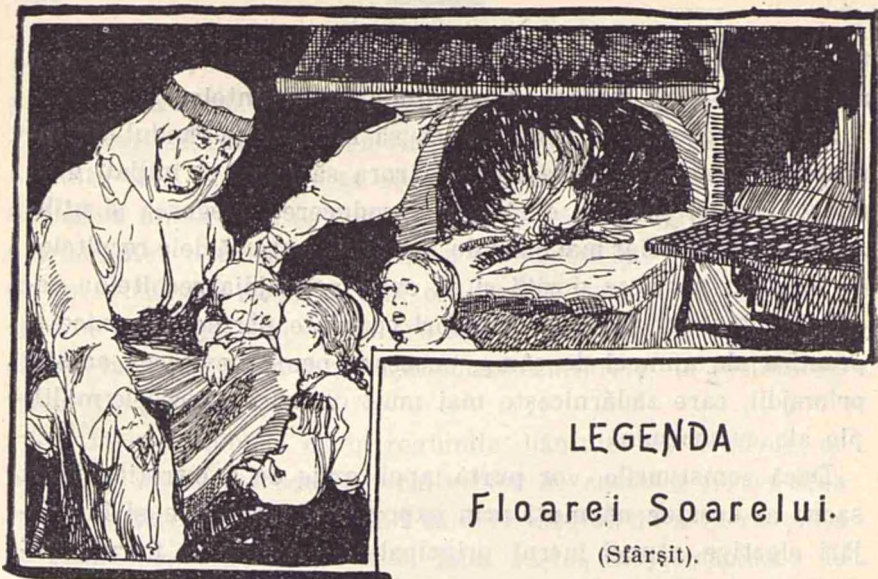
Rolul comitetelor județene va constă la rândul său în a înființa cât se poate de numeroase secțiuni de experimentare în felul cum sunt americanele „Breeding Plots”, în cari semănăturile aflătoare sub supraveghierea continuă a unor agronomi pricepuți, vor contribui a îmbunătăți progresiv materialul de producțiune în sensul, cum îl cere trebuința regiunii de cultură și alte împrejurări esențiale. Pe lângă asta comitetele județene vor trebui să aprovizioneze populația cu semințe selecționate și îmbunătățite în condițiunile regionale, apoi să organizeze expozițiuni cercuale, să răspândească povețe și îndrumări practice prin publicarea de broșuri populare, să înlesnească sătenilor achizițiunea plauzibilă, întrebuintarea și avantajile mănuierei lor în vederea sporirii recoltelor și a câștigului mare ce poate realiza până și individul cel mai sărac, înlocuind munca mâinei sale cu forță înzecită.

(Va urmă).

Em. Grigorovitză.

*Pământul de nu se calcă,
Oale nu poate să facă;
Iară unde nu-i pisică,
Șoarecii vătaf ardică.*

(A. Pann).

LEGENDA

Floarei Soarelui.

(Sfârșit).

În ogradă în vremea aceea pe un pat de aur și între patru brazi de argint dormea luna, sora soarelui; iar pe prag mama soarelui, *lumina* cosea cămași de foc și aur pentru fecioru-sau soarele. Și venea un miros de flori de te adormea.

Cu inima tremurând și apucată de o presimțire amară fata împăratului stătu locului: să bata; să nu bata. Când numai ce auzi o mulțime de glasuri de fete venite din ogradă.

— A mai venit o surioară! A mai venit una!

Repede se scoală mama soarelui și întreabă:

— Care-i la poartă?

Aici Florica de voe de nevoe descăleacă și bătă cu sufletul stins de desnădejde, și de zapăcită ce era.

— Eu, om pământean, răspuse ea.

Când deschise Lumina poarta, văzū în fața un băetan.

— Ce cauți tu streine la poarta casei mele? Cine te-a asvarlit? Ori, noaptea te-a îndreptat la mine, și amurgul te-a adus!

— De, maică, răspuse fata, ei m'au îndreptat. Nu sunt băeat ci fata.

— Și ce cauți? și tu ai venit după fecioru-meu? Și apucând-o de mâini, o duse într'o grădină din fața casei, într'o lume de flori, de parca toate florile de pe pământ erau strânse acolo, care cum zăriră pe Florica.

prinseră a râde unele la altele, a o impresură ; a i se sul pe la urechi, prin păr prin sin.

Și glasuiră : E fată, e fată ! Nu-i băiat ? — Bine ai venit ! bine ai venit.

— Vezi acestea zise Lumina : toate au fost niște ne-bune ori niște semețe ; s'au îndrăgostit de fecioru-miu ca tine și nu s'au putut stăpani de focul lui și au venit până aicea. Și iată că înapoi nu s'au mai întors : le-am prefăcut în roabele lui.

— O maică grăi fată, să fie cu puțința ce spui ! Și când ai ști ce foc, ce dor m'aduce aicea ți-ai face pomană și m'ai lasă măcar o clipă să vorbesc cu dânsul ; să-l întreb dacă e adevărat. Că părinții mei m'au crescut închisă și eu nu l-am văzut decât pe dânsul și l-am îndrăgit, că razele lui mi-a împodobit părul și mi-a umplut sufletul de sănătate și înșiră aceleași tânguiri ca și nopții.

— Aaa, mamă, sări de odată luna din pat, asta-i cea de care mi-a spus frate-miu, că seara când să între pe poartă dânsa îi face semn cu naframa și pe care am văzut-o eu, că pe urma își despletește părul și chiamă pe maică-sa și o întreabă :

«Nu-i așa mamă că părul meu e mai frumos ca razele lunei ! nu-i așa că fața mea e mai curată ca a lunei ; nu-i așa că ochii mei s'au mai frumoși ca stelele, roabele lunei» — Ce aveai tu cu mine fetico, de-ți puneai frumusețea alătura cu a mea. Ai fi vrut tu, să fii lună, nu-i așa ? Bine ! — Fiindcă ai avut nebunia să ai așa gânduri să știi că numai eși cum ai intrat : Să mi-o prefaci mamă grăi luna către lumina în o floare să rada și curcile, ce-i nalba cea lungă, papalungă și nazdoaga cea bătrâncioasă, și mai și ». Să n'o poată pune nimeni în piept și nici în cap.

Și Lumina doar suflă asupra fetei și întâi îi incremeni viața într'ansa ; ochii i se închiseră cu un geamăt plângător și trupul începă a i se topi ca un drob de sare în apă caldă și dela picioare prinse a inverzi, a inverzi subțire, subțire ca uu băț, și naltă, naltă, a întinde niște frunze verzi aspre și late, și doar într'o turtă cu semințe lungărețe îi rămase din palărie, după care lumina o blesteamă :

— Fiind-că ai răs de fimea luna, menită să fie în veci cu soarele, să nu poți vorbi niciodată decât ochii să nu-i vezi și să crești prin păpușoale, și'n grădini și să rădă toate florile de tine, ca una fără rost și fără chip de floare».

Și Lumina o lasă așa acolo să i-o arate și lui fecioru-său Soarele când o veni, să rădă și dansul.

Dar Soarele când veni și o văzu așa desbrăcată n'a răs, ba i se făcu și milă de dansa și banul de ce a lăsat-o așa.

Luna atunci voi s'o smulgă cu totul, dar Soarele luând un mănuchiș de raze din lumina lui, îi făcu fetei o coroană împrejurul rodului.

— Așa, cică, ar fi zis Luna, vrea să zică tot a fost ceva. Bine ! Atunci, aceia să-ți fie soră de *acu*.

Mai mult Soarele ca să-i facă în ciunda soră-sei, ca să se înmulțească mai mult în grădina lui floarea asta, i-a înmulțit semințele și i le-a copt ; iar maică-sa Lumina, de ciudă a smuls toată sămânța și a asvârlit-o în vânt.

De atunci mai băeți floarea asta se întâlnește în toate grădinele și ogoarele, și i se zice de unii «Sora Soarelui» și de alții, «Floarea Soarelui».

Aici sării cu vorba :

— Și de unde știu oamenii, mamă că dela Lună, i se trage numele de : «Sora Soarelui» dela Soare «floarea Soarelui».

— Mie mi-a spus mătușa, îmi luă tare vorba Chitarca, că până la Hristos, nu numai dobitoacele dar și Soarele și Luna și stelele vorbeau cu oamenii, așa că a fost de unde să știe unii de treburile astea.

— Poi cum, grăi mama ș'apoi n'ați mai văzut, voi un lucru că tot timpul cât e Soarele pe cer, că veșnic să întoarcă după dansul și când es stelele ori Luna ea se strânge.

.....

— Înșă tocmai la vorba asta mă aflam pe o creangă cam uscată. Cum m'am dus pe ea nu-mi pot da seama.

Să vede că am fost furat de poveste, și culegeam vișine de pe o creangă de deasupra capului meu, și puneam și în cofiță și în gură. Deodată numai ce aud poc ! Și tot pământul par'că pieri pentru mine.

Săraca mama și cu Chitarcă se uită jos.

— Ce-i Ionică ? Ce ai ?

Eu stam cu fața în sus și par'că aveam un nod în piept, nu puteam scoate o vorbă decât mă uitam în sus și gemeam.

— Cine mi-a spus să-ți spun îndrăcita ceia de poveste.

Au turnat apă peste mine ; m'au frecat, abea mi-am venit în fire.

— Nu mamă, tare-i frumoasă, zisei după ce m'am liniștit.

— Și de atunci is ani și dacă n'am uitat povestea asta e că poate îmi amintesc că am căzut din pom. Și dacă nu o credeți, nu-mi pasă, eu o vând așa cum am cumpărat-o și am împodobit-o. O primiți ? — Bine ! Nu ? Atunci, stați să vă spun alta mai bună :

I. Dragoșlav.

SFATURI PENTRU GOSPODINE

Miroton (p. 4 pers).

400	gr. carne
40	» grăsime
200	» ceapă
20	» făină
150	» vin
100	» cașcaval
20	» sare, bulion.

Mirotonul se prepară din resturi de carne astfel : Se taie ceapa ca pentru tocană (adică felii subțiri) se prăjește, apoi la jumătatea rumenelei se adaugă și făină, se mai rumenește, apoi se stinge cu bulion și zeamă de carne. Se lasă să fiarbă cu sarea trebuitoare la un foc potrivit o jum. ceas. Se așează bucățelele de carne tăiate felii subțiri în farfuria în care servim, se toarnă sosul deasupra, se adaugă vinul, de-asupra se pune cașcavalul ras și se dă la cuptor o jumătate ceas, apoi se servește.

El. M. Demetrescu

Direct școlii de menaj.

Din Ziare și Reviste

6 curioasă metodă de învățământ.

În orașelul englez Sompting din comitatul Sussex s'a înființat o școală cu o metodă de învățământ foarte curioasă, dar care dă, pe cât se pare, rezultate foarte bune. Pentru a stimula facultățile puțin cam slabe ale unor copii în vârstă de școală, două surori, Miss Johnson, se servesc de arta dramatică și choreografică pentru a învăța pe copii istoria, geografia și chiar aritmetica prin spectacol și danș.

Astfel, pentru a învăța o pagină din istoria Angliei, domnia lui Henric V, de exemplu, institutoarea dă elevilor săi indicațiuni asupra caracterului și rolului personajilor principale; dialogul este lăsat la inspirațiunea actorilor, călăuziți însă de institutoare, care își dă socoteală de modul cum au înțeles elevii subiectul. Henric V se prezintă împreună cu însoțitorii săi; el își exprimă dorința de a trece în Franța pentru a face război; trece canalul Mânecii. La stânga este lagărul englez, la dreapta cel francez. Urmează bătălia. Invingătorii cântă triumfători, învinșii își jelesc durerea.

Geografia se învață printr'un procedeu analog. Lecția este, de exemplu, despre Canada. Elevii se fac animale, Indieni sau coloniști. Se face vânătoare de castor. Tăietorii de păduri aduc pomi; ei povestesc călătoria pe râurile canadiene, spun ce orașe udă râurile, porturile de mare unde se îmbarchează lemnele lor de construcțiune, obiectele ce se pot fabrica din diferitele feluri de lemne. Intervin negustori cari cumpără lemnul, apoi vin Indieni cari aduc blănuri și le schimbă pentru tutun și alcool.

Școlarii cei mai mici învață să adune și să citească prin mijlocul danțului.

De exemplu: 10 elevi au prinse pe haine câte o foaie de hârtie pe care e scrisă o cifră dela 1 la 10. Scopul propus este de a forma numărul 10, grupându-se câte doi. De pildă, elevul care poartă numărul 7 trebuie să caute pe cel care poartă numărul 3; numărul 6 pe numărul 4, etc.

Perechile astfel formate se apucă să danțeze; cifrele cari nu s'au împerechiat sunt lipsite de plăcerea de a danșa.

Pentru a învăța să citească, cifrele sunt înlocuite cu litere sau silabe. Elevii se mișcă în diverse sensuri și se aliniează pentru a forma cuvinte și chiar fraze întregi.

Se poate lesne închipui că într'un asemenea program desemnul are o parte foarte însemnată, pentru că el vorbește ochilor în mod atât de viu. Caietele elevilor sunt pline de

desemnări în culori reprezentând obiectele pe cari ei le studiază, mai ales plante și tot ceea ce îi poate interesa în natură.

Un asemenea sistem de instrucțiune este o plăcere pentru elevi. El se sprijină pe excelentul principiu că face din fiecare elev o ființă care se mișcă și nu lasă nici odată pasiv sau indiferent. Mijloacele sale de acțiune sunt, se înțelege, cam mărginite și de sigur n'ar fi suficiente pentru dezvoltarea intelectuală a unui copil mai în vârstă. Dar pentru copii mici cari încep învățătura, cum și pentru copiii cari sunt mai greoi la priceput, sistemul prezintă avantagii incontestabile.

(Secolul).

C R O N I C A

Întoarcerea în țară a Prințelul Ferdinand.

A. S. R. Prințelul Ferdinand, moștenitorul Tronului, care a fost la Londra spre a asista la înmormântarea Regelui Eduard VII, s'a întors în țară.

Sesiunea Sf. Sinod.

La 12 Maiu s'a deschis sesiunea de primăvară a Sfântului Sinod al bisericii ortodoxe române.

Palatul Sf. Sinod.

În ziua de 12 Maiu s'a sărbătorit cu deosebită solemnitate punerea pietrei fundamentale a palatului sfântului Sinod și al Consistoriului superior.

S'au rostit discursuri de către I. P. S. Mitropolitul Primat și de către ministru Sp. Haret.

De la Academie

În locul regretatului P. S. Aurelian, s'a ales membru ordinar în sesiunea științifică d. Gr. Antipa.

Academia a acordat premiul de 4.000 de lei d-lui Barbu Delavrancea pentru lucrarea sa «Apus de Soare».

Înăugurarea bustului lui Ion Ghica.

Societatea Ateneului Român din București a ținut să-și arate prinosul ei de recunoștință către unul din cei mai vechi Ateniști, către *Ion Ghica*, ridicându-i în grădina Ateneului din București un frumos bust în bronz.

Înăugurarea bustului s'a făcut Duminică 16 Maiu. Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. Mitropolit Primat.

Au vorbit d-nii *Sp. Haret*, ministrul instrucției, *C. Dissescu*,

din partea comitetului de inițiativă, *Em. Porumbaru*, vicepreședintele Ateneului, dr. *C. Istrate* din partea Academiei

Ion Ghica.

Române și d. *C. Costescu Comăneanu*, din partea consiliului Comunal al Capitalei.

Serbarea de la atelierul comunal.

Dum. 16 Maiu a fost o frumoasă serbare la atelierelor comunale: s'au împărțit premiile la absolvenții școalelor de adulți.

Un nou sanatoriu.

Duminecă 16 Maiu s'a pus piatra fundamentală a unui sanatoriu pentru tuberculoși pe soseaua Șerban Vodă, întemeiat de d. Alexandrescu.

Moartea lui Koch.

Din Berlin vine știrea că vestitul doctor Robert Koch, care a descoperit bacilul tuberculozei, a murit.

Dăm aci portretul acestui mare învățat care a adus prin cercetările sale, mari servicii omenirii.

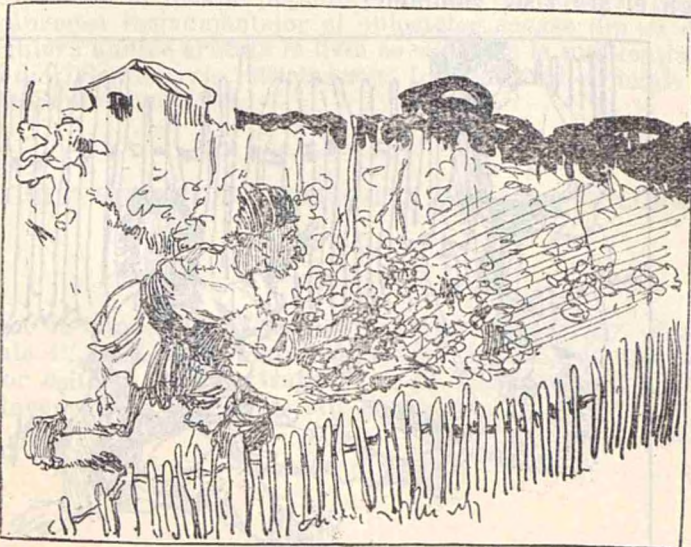
Robert Koch.

Pagina glumeață.

„Și-a mutat gardul“ ...

(desemnuri originale de D. Stoica).

Unul intrase în via unui român să puie mâna pe ceva struguri, căci erau tare frumoși și străluceau, nu știu cum, în bătaia soarelui de-ți face mai mare poftă și nu e bine ca omul să nu-și

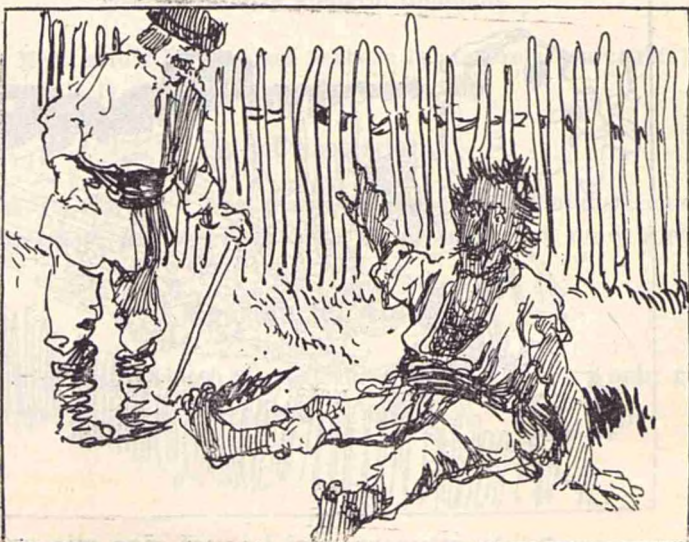
astămpere pofta de mâncare, căci l-apucă cine știe ce boală.

Cum făcuse, cum dresese, se strecurase binișor, neauzit de câini și nevăzut de nimeni și cară, omul, să aibă și pentru a doua zi. Dar afurisitul de proprietar al viei îl simți... că așa sunt unii, răi, nevoie mare! Nici una nici două, puse mâna pe un ciomag și alergă spre locul unde auzise fășiituri de frunze. Ce s'a întâmplat acolo? Vreți să vă spun?

Ar fi greu de povestit, dar faceți bine să vă aruncați ochii și înțelegeți d.-voastră mai bine decât aș putea ca să vă spun. La urma urmelor... după ce Românul l-a descălit cum s'o fi priceput și el mai bine, iubitorul de struguri se trezi în drumul mare.

Un drumeț care cam văzuse cele petrecute la urmă, se opri lângă el și-i zise, zâmbind:

— Dar bine te-a asvârlit ăla afară din vie.. par'că erai un nap, nu altcevă...

— Ași! ți s'o fi părut... Eu din loc nu m'am clintit: el a trebuit să mute gândul dincolo de mine.

Staț Pățitul.

Bibliografii.

«Biblioteca pentru toți» în No. 572, dă povestire ALBINA, de Anatole France.

Prețul 30 bani. Se află de vânzare la toate librăriile din țară.

— O nouă broșură umoristică a lui Haralamb Călămăr a apărut la Sibiu sub titlul:

FARAFĂSTĂCURI

versuri de distracție, cu portretul și iscălitura autorului și cu o prefață de Ermil Borcia, care vorbește aci pentru — pseudonimul său. O idee originală de tot hazul, ca și întreg cuprinsul drăgălașei broșuri, unice în felul ei. Coperta, desenată de pictorul român d-l Florian Mureșianu, reprezintă o călimară răsturnată (portretul autorului), care-și varsă conținutul în... «Farafăstăcuri», și un «purcel genial» de cerneală (iscălitura tipului original Călămăr).

Broșura a apărut în editura «Tipografia Poporului» în Sibiu-Nagyszeben, de unde se poate comanda, cum și la toate librăriile, și costă:

Ediția «domnească» 50 fileri

Ediția «țărănească» 40 fileri

plus portul poștal 5 fileri.

Licitațiuni.

— În ziua de 10 Iunie orele 10 dimineața se va ține licitațiune cu oferte închise în localul pepinierii Istrița din județul Buzău, pentru vânzarea instrumentelor și obiectelor scoase din uz dela acea pepinieră anume arătate la lista ce urmează la publicațiunea No.64.199 din 7 Septemvrie 1909, înserată în Monitorul «Oficial» No. 131 din 11 Septembrie 1909.

PRIMA SOCIETATE DE CREDIT FUNCİAR ROMÂN DIN BUCUREȘTI

A n u n ț .

Se aduce la cunoștința Domnilor detentori de scrisuri Funciare Rurale 4% și 5% că plata cuponului de 1 Iulie 1910 și a Scrisurilor eșite la sorți la tragerea de la 9/22 Aprilie a. c. se va face cu începere de la 1 Iunie stil nou a. c.

DIRECȚIUNEA.

„MER

Societate coo

BILANȚUL

încheiat la

ACTIV:

1908—1909		1909—1910
6.716,06	Cassa, numerar	8.780,55
346.140,75	Mărfuri, conform inventarului	437.914,85
6.508,—	Imobil Constanța	6.508,—
700,—	Acțiuni retrase conf. art. 9—10 din Statut	700,—
14.582,20	Efecte publice	13.977,20
25.998,50	Vase pentru vin la centrală și sucurs.	29.444,25
32.808,45	Mobilier „ „ „ „	41.947,75
4.513,40	Aparate de iluminat „ „ „ „	4.842,20
16.260,55	Ustensile & unelte „ „ „ „	18.415,45
14.296,25	Cauțiuni depuse	14.424,05
190,—	Carnete pentru primă	181,—
1.900,—	Chirii avansate la centrală și sucursale	15.700,—
—	Salarii avansate	216,—
61.624,05	Diverși debitori	37.691,85
<u>532.238,21</u>		<u>630.743,15</u>

CONTUL DE PRO

al anului

DEBIT:

1908—1909		1909—1910
24.840,—	Chiriile centralei și sucursalelor	26.460,—
712,50	Asigurările „ „ „	953,—
2.210,—	Jetoane de prezență	3.615,—
44,—	Speze de birou	26,35
5.332,70	Luminatul centralei și sucursalelor	5.499,—
2.935,60	Combustibilul „ „ „	2.450,65
4.297,60	Impozitele „ „ „	8.699,—
14.323,20	Întreținerea „ „ „	16.819,75
62.778,05	Salariile „ „ „	65.755,05
17.638,60	Cheltuielile g-le ale centralei și sucurs.	20.916,80
11.425,—	Fond pentru amortizare	11.960,—
3.000,—	Prima de consumațiune	3.500,—
75.855,20	Beneficiu net	78.050,72
<u>225.392,45</u>		<u>244.705,32</u>

Președinte, Șt. Hagl-Theodorache.

EUR“

perativă. București

GENERAL

31 Martie 1910

PASIV:

1908—1909		1909—1910
200.000,—	Capital	200.000,—
17.497,85	Cauțiuni primite	25.148,—
426,—	Dividend pe 1906/907 nereclamate	—
1.260,—	„ „ 1907/908	438,—
—	„ „ 1908/909	1.092,—
3.000,—	Prima de consumațiune	3.500,—
41.358,—	Fond de rezervă	51.855,55
48.000,—	„ pentru amortizare	60.000,—
10.254,15	„ „ lucrări manuale	12.530,—
6.836,10	„ „ pensii	8.773,70
4.488,90	„ „ ajutor	4.828,40
6.664,—	Salarii datorate	7.967,—
116.598,01	Diverși creditori	176.561,78
75.855,20	Profit & Perdere	78.050,72
<u>532.238 21</u>		<u>630.743,15</u>

FIT & PERDERE

1909—1910

CREDIT:

1908—1909		1909—1910
14.487,10	Sold din anul trecut	17.611,10
210.905,35	Beneficiu rezultat din vânzarea mărfurilor	227.094,22
<u>225.392,45</u>		<u>244.705,32</u>

Director, V. C. Drancă.

Contabil, Gh. Ghindă.

„STEUA”

Societatea «*Steaua*» lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acuma următoarele cărți: câte 20 de bani :

No. 1. *Din Țara Băsarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la războiul pentru neatâr-nare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a acelor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duțu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puiu — explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pilde sătenilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din pricina beției care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

Administrație publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de înscriere ca membri, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

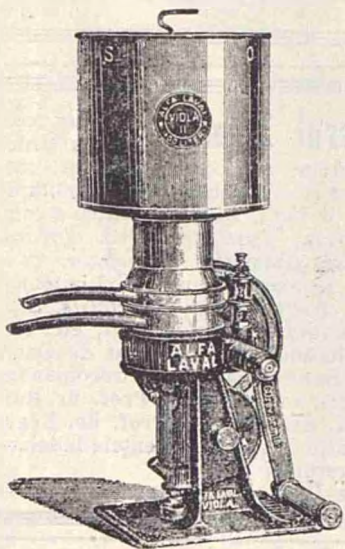
În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din carticelele sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bannu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*: Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscrși și cotizațiunii plătite (urmare).

D-ra Eufimnia Nițescu (Profesoară, Craiova), 2 lei; D-ra Laura Hociung (Profesoară, Craiova), 2 lei; D-ra Ana Codreanu (Profesoară, Craiova), 2 lei; D-ra Lucreția Bădulescu (Profesoară, Craiova), 2 lei; D-ra Ecat. Sacara (Profesoară, Craiova), 2 lei; Preot. Gr. Popescu Breasta (Profesor, Craiova), 2 lei; D-na Eugenia Stănescu (Str. Convențiunii, Craiova), 2 lei; D-na Lucia Romanescu (Str. Unirii, Craiova), 2 lei; D-na Teodora G. Păianu (Str. Jianu, Craiova), 2 lei; D-na Maria G. Ștefănescu (Str. Târgului), 2 lei; D-na Maria Arnold (Str. Institutul Arnold, Craiova), 2 lei; D-na Blanche Laugier (Str. Știrbey-Vodă, Craiova), 2 lei; Sp. Popescu (Str. Epuri 40 bis, București), 10 lei; Grig. Teodossiu (Școala de fete No. 2, București), 4 lei; F. Theodore-cu (Buzești No. 5-7), 2 lei; N. Măleanu (Mihail-Gogălniceanu No. 10, București), 2 lei; Ion Popescu (Ministerul Instrucției și Cultelor, Dir. I), 2 lei; Th. Vasilescu (Grădina de copii No. 1, Ghencea), 3 lei; C. A. Stelarian (Str. G-ral Leca No. 8), 2 lei; D. C. Duca (Str. Rosetti-Luter 5), 2 lei; Ștefan Stoenescu (Str. Radu Vodă 24), 2 lei; Bălănescu Grigore (General Cernat 44), 2 lei; S. Alexandrescu (B-dul Carol 5), 3 lei; Ion Theodorescu (Str. Sfinților 72), 2 lei; Al. Stoicescu (Str. Romană 87), 2 lei; Quintilian Pavelescu (Știrbey Vodă 166), 2 lei; D. Floareș (Funcționar la Minister Dir. I), 2 lei; D. Georgescu (Str. Aristide 10), 2 lei; D. Constaniinescu (Inspector), 5 lei; G. Ionescu (Rev. școlar cl. I), 3 lei; D. Angelescu (Diriginte, Bălteni-Copăceni), 1 leu; M. Elieser (Diriginte, Stroești), 1 leu; G. Grăbescu (Diriginte, Berlești), 1 leu; Const. Preoteșcu (Diriginte, Pojogi), 1 leu; N. A. Popescu (Cireșul), 1 leu; M. Ștefănescu (Slăvești), 1 leu; Gh. Popescu (Mateești), 1 leu; C. Trufelea (Greci), 1 leu; N. I. Ciurez (Turcești), 1 leu; D. Haralambie (Tg.-Horez), 1 leu; N. Constantinescu (Horezu), 1 leu; Elisa Capeleanu (Tg. Horez), 1 leu; N. Dumitrescu (Horez), 1 leu; V. Stănescu (Tg. Horez), 1 leu;

(Va urmă în numărul viitor).

Depozit general pentru România de Mașini și unelte, inginer Marcuș & Berleșcu, București, str. Doamnei, 21. *Lăptării modelo* din renumitele Fabrici:

ALFA-SEPARATOR

DIN

STOCKHOLM, Paris, Berlin, Viena, Budapesta

și din fabrica

Bergedorfer Eisenwerk, Soc. anon. Bergedorf.

Se găsesc în permanență în depozit:

Separatoare Alfa-Laval, putinele de unt, mașini și scânduri de frământat untul, încălzitoare și recitoare de lapte, câni și bidioane, aparate pentru controlul și analiza laptelui, forme de unt, hârtie pergament etc.

Unelte pentru creșterea vitelor, trocare, sonde, foarfeci de tuns, mărci de urechi pentru însemnat vitele, lanțuri speciale, etc., aparate pentru cloceirea artificială și creșterea păsărilor.

Toate mașinile necesare pentru instalațiuni de Lăptării cu aburi.

Mașinile Alfa-Separator sunt singurele adoptate de către toate lăptăriile Domeniilor Coroanei, de către lăptăriile cooperative sătești, de «Lăptăria București» și de toate lăptăriile mai mari din țară.

La cerere se trimite gratuit *catalogul*.

(2-26)

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA“

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-v. ca neveritabile dacă vi s'ar oferi aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.

Crema și Pudra «FLORA» se pot întrebuița fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «**Crema și Pudra «Flora» nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătăma sănătatea.**» — **Pomada de păr «Flora»** neintrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — **Capilogen «Flora»** (apă de păr), curăță mătreața după câte-vă întrebuițări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — **La nemulțumire să restituie costul** pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfisezul pulmonar etc. Sticla lei 3. —

La Droguerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare pierdută, suveran pentru a combate **anemia, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea** (poală albă la femei) **Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul**, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminentii noștri medici Prof. dr. Bulciu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. —

La Droguerii și farmacii.

Nevralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și ori-ce dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Nevralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Droguerii și Farmacii.